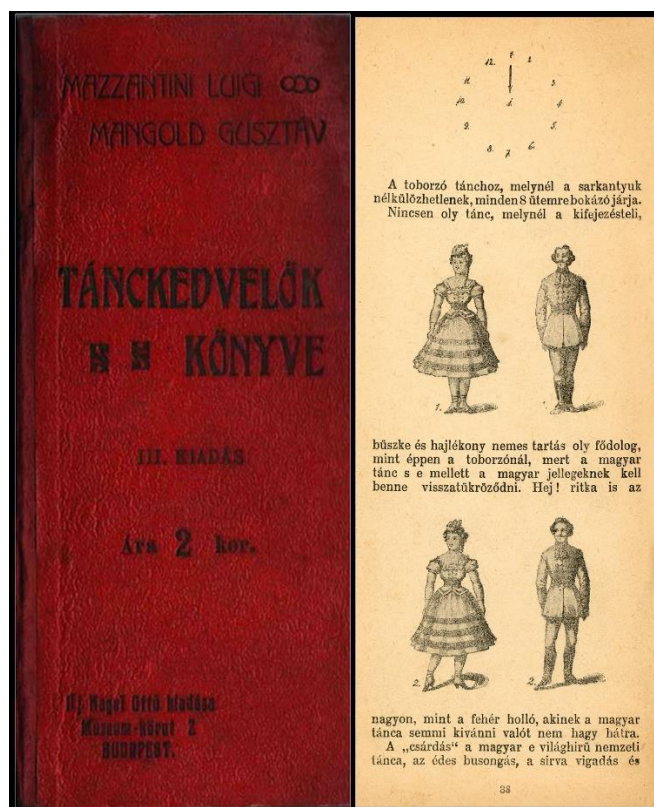

A tánc rákosszentmihályi nagykövete

„Mazzantini Lajos balettmester országosan elismert operaházi munkája mellett nyaranta Rákosszentmihály közönségével szerettette meg a tánc örömeit, egyrészt játékonysági kulturális események szervezésével, rendezésével bekapcsolódott a település közösségi életébe, másrészt nyári tánckurzusokat tartott az érdeklődők apraja-nagyjának. (...)

Mazzantini Lajos Rómában született (Luigi Mazzantini néven) 1857-ben és Budapesten hunyt el 1921. június 9-én. A Pesti Hirlap szerint egyik nagybátyja, szintén Luigi Mazzantini, torreadorból lett politikus Spanyolországban. Mazzantini tíz éves korától tanulta a táncot, első mestere Milánóban Carlo Blasis. Tizenkilenc évesen a bécsi Udvari Operaház szólistájaként turnézott szerte a világban. Gustav Mahler 1886 novemberében hívta meg a Magyar Királyi Operaházhoz balettmesternek. Először 1887. június 30-ig töltötte be a posztot, majd 1889. január 3-tól 1894. december 30-ig. 1906 és 1907 között a Népszínház–Vígoperának volt a táncmestere. A vígszínházi színésziskola oktatója volt. Szakkönyve jelent meg a koreográfiáról. (...)

MAZZANTINI LAJOS,
az ösmert tánczmester a nyári évad alatt
Szentmihályon, az **Engelbrecht**-ven-
dégző termében felnőtteknek és gyermekeknek
 külön tanfolyamot tart.
A legujabb divatos tánczokból külön kurzus.
Jelentkezéseket elfogad:
MAZZANTINI LAJOS tánczmester,
==== Rákosszentmihály. =====

A Rákos Vidéke híreiben 1903-tól rendszeresen megjelenik Mazzantini Lajos neve. Az újság közli a hirdetéseit, rákosszentmihályi és mátyásfüldi táncóráit (előbbi az Engelbrecht és Bürgermeister vendéglőkben, utóbbi Krajcsovics Parkvendéglőjében tartatik). Ezenfelül ott olvashatjuk a nevét minden nagyobb jótékonysági megmozdulásnál, iskola- vagy templomépítésnél, akár mint adakozóét (a polgári leányiskola, a katolikus, református és evangélikus templomok építésének támogatójaként is feljegyezték a nevét.), akár mint az ünnepség táncrendezőjét. A XIX. század utolsó éveitől az első világháborúig a jótékonysági ünnepségek hosszú sorát lehetne felsorolni, amelyben a tánc szervezése, rendezése Mazzantini Lajos önként vállalt feladata volt. (...)"

Részletek a Kertvárosi Helytörténeti Füzetek 48. kötetéből:

Széman Richárd: Nyári teátrum, Szemelvények játszó eleinkről.

MAZZANTINI LUIGI ∞∞

MANGOLD GUSZTÁV

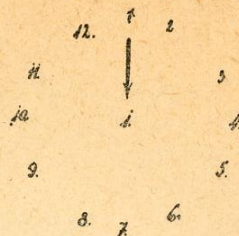
TÁNCSEDVELŐK

ÉS KÖNYVE

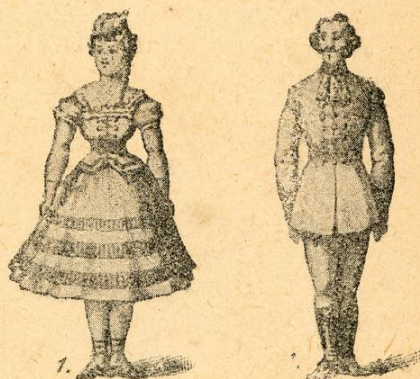
III. KIADÁS

Árs 2 kor.

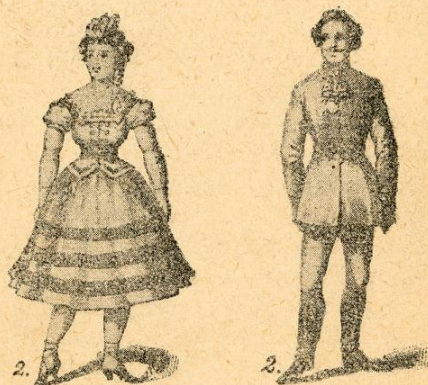
Dr. Nagel Ottó kiadása
Múzeum-könyvt. 2
BUDAPEST.

A toborzó tánchoz, melynél a sarkantyuk nélkülözhetlenek, minden 8 ütemre bokázó járja. Nincsen oly tánc, melynél a kifejezésteli,

büszke és hajlékony nemes tartás oly fődolog, mint éppen a toborzónál, mert a magyar tánc s e mellett a magyar jellegeknek kell benne visszatükröződni. Hej! ritka is az

nagyon, mint a fehér holló, akinek a magyar tánca semmi kívánni valót nem hagy hátra. A „csárdás“ a magyar e világhírű nemzeti tánca, az édes busongás, a sirva vigadás és